

Piráti v komunálních volbách

PhDr. Ivan Bartoš, PhD.
ivan.bartos@pirati.cz

Úspěch ve volbách do Evropského parlamentu unikl Pirátům skutečně o vlasek. Výsledek 4,78 % (v Praze ovšem přes 6 %) je však posunul zase o něco blíže k takzvanému bodu „volitelnosti“. Potřebují skutečně Piráti onu uměle vytvořenou hranici překračovat? Nemohou své pirátské myšlenky aplikovat zpoza zastupitelských sborů?

Ano, i to je možné a Piráti to bez ohledu na výsledky voleb dělají už pět let. Přesto se do každých voleb nad rámec naší průběžné činnosti pouštíme. Ačkoliv lze řadu palčivých problémů skutečně otevírat zvenčí, je to cesta dlouhá a velmi komplikovaná. V řadě kauz doslova dolujeme informace, které by měly být občanům dostupné (smlouvy, strojově čitelná data, odpovědné osoby) či dokonce bojujeme u soudů (např. ohledně předraženého systému Proxio či neoprávněného utajování informací DPP). Jedná se o věčný kolotoč. Mezitím

peníze mizí, výběrová řízení se falšují, politici se recyklují a úřady jsou stále uzavřenější.

Kromě Prahy kandidují Piráti téměř ve stovce dalších obcí a měst. Heslem kampaně by mohlo být třeba: „Skutečně otevřeme úřady občanům“. Bylo by toto heslo ambiciózní? Nemyslím si to. Řada opatření, jako je třeba bezvýjimečné zveřejňování smluv na Internetu, nebo dostupnost videozáznamů z jednání zastupitelstva, je přece tak jednoduchá. Otevřenost spolu s moderními technologiemi chápeme jako úžasnou kombinaci, kterou lze využít v libovolném patře politiky. Lépe řečeno kdekoliv ve správě věcí veřejných. Když i jen několik svých zastupitelů vybavíme těmito dvěma artikly, mohou rozdmýchat vlny, které nedořešené problémy posunou, nebo umožní politikům i občanům na věci pohlížet jinak. Proto i já budu volit jinak. Recyklujme odpad, ne politiky.

Autor je bývalý předseda Pirátské strany a lídr Pirátů v posledních volbách do Evropského parlamentu

Živnostníci nemusí platit výpalné

Roman Kučera, Michaela Krausová
roman.kucera@pirati.cz, michaela.krausova@pirati.cz

Snad každý dnešní živnostník už zažil situaci, kdy za ním přišli podivní pánové, kteří po vstupu do jeho provozovny vytáhli průkazky, obhlédli situaci a když zjistili, že v místě cokoliv hraje, vyndali papíry s návrhem smlouvy. Živnostník se málokdy zmohl na odpor, zvláště když zmínění pánové argumentovali, že placení se stejně nevyhne, a že když nepodepíše hned, bude to dražší. Byli to agenti OSA nebo Intergramu a živnostník podle nich musí platit za „užití autorsky chráněných děl“.

Živnostníci, kteří mají svých starostí i tak nad hlavu, si nechťejí přidělovat další, proto dokonce podepíší a platí. Nemusí! Pirátská strana nemá ráda mafiánské a vyděračské praktiky, proto se pustila do protiakce. Podpořili jsme několik nebojácných živnostníků, kteří se odmítli podřídit, a když jim výběrčí výpalného pohrozili soudem, do procesu šli.

Výsledkem byly osvobozující rozsudky, které pro OSA nastavily jasnější mantinely. Mnoho autorů a interpretů totiž žádné zastupování OSA nevyžaduje a svá díla vydává s takzvanou svobodnou licencí. A právě tato licence umožnila Pirátům vypracovat alternativní koncept „Hrajeme svobodnou hudbu“.

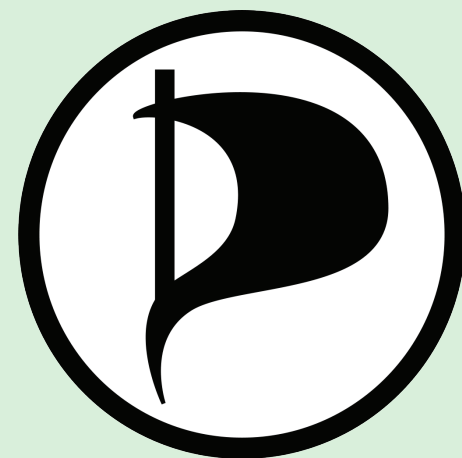
Jak to celé funguje? Provozovatel si vybere, zda upřednostňuje hudbu poskytovanou

některým komerčním internetovým rádiem (např. Jamendo), nebo přejde na svobodnou hudbu, která je zcela zdarma. I v případě alternativního komerčního rádia jsou poplatky výrazně nižší než částka vyžadovaná OSA. Navíc vybrané peníze jdou přímo autorům za každé přehrání jejich díla, bez aparátu prostředníků.

Co se týče svobodné hudby, stačí si pouze stáhnout kolekci písní oproštěných od všech poplatků. Tato kolekce je volně dostupná na www.pirati.cz/hudba. Zde naleznou zájemci i poradnu, jak postupovat, pokud se OSA i nadále snaží živnostníky šikanovat. Nebojte se a obraťte se s důvěrou na Piráty. Jsme na jedné lodi.

Když na větvi sedí pták a zpívá při tom, je to interpret, nebo hudební nosič?

Pirát vyhrál soud s pražskými dodavateli

Mikuláš Ferjenčík, kandidát Pirátů číslo 4, uspěl 2. září v prvním kole soudního sporu se společností Marbes consulting, která dodává Praze informační systémy. Mikuláš v článku na internetovém Deníku Referendum kritizoval praxi, kdy Praha platí za rozvoj informačních systémů, ke kterým následně nemá zdrojové kódy a je závislá na jediném dodavateli. Firma Marbes ho za tvrzení, že socializuje náklady a privatizuje zisky, zažalovala, ale soud dal za pravdu Mikulášovi. Rozsudek ještě není pravomocný.